ΕΤΟΣ Γ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 14 Μαΐου 1889 ΑΡΙΘ. 114

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις νεάνιδες ἀνιῶσι. — Ἱστορία μιᾶς ἀηδόνος καὶ ἑνὸς ρόδου Β'. (ὑπὸ κ. Α. Μαυρογορδάτου).—Ὄλγα δὲ Λεβέδεφφ.—Ὁ Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος (ὑπὸ δεποινίδος Τούλας Κόκκαλη.) —Πρόσκλησις εἰς τὴν διεθνῆ γυναικείαν τῶν Παρισίων ἔκθεσιν. — Ἡ δρᾶσις τῶν συγχρόνων Ἑλληνίδων. — Ἀπάντησις τῆ- Γ'. Δημοτικῆς Σχολῆς. — Ποικίλα. — Βιβλία καὶ Περιοδικά. — Ἀλληλογραφία. — Συνταγή. — Συμβουλή. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΑΙ ΝΕΑΝΙΔΕΣ ΑΝΙΩΣΙΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

Πλήττουσι καὶ ἀνιῶσιν αἱ νεάνιδες ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, διότι ὁ βίος των, ὡς πολλαὶ μᾶς γράφουσιν, εἶναι μονότονος. Βίος νεάνιδος μονότονος! Τοῦτο ἀληθῶς ἀντίκειται πρὸς πάντα φυσικὸν νόμον. Νεᾶνις ζωηρά, ἄπειρος τοῦ κόσμου, ἔχουσα ἐνώπιόν της τόσα βιβλία κλειστά, ἅτινα ἀνοιγόμενα ἀποκαλύπτουσιν αὐτῇ κόσμον ἀπολαύσεων ἀγνώστων, νεᾶνις τοιαύτη εὑρίσκει τὸν καιρὸν νὰ ἀνιᾷ!

Ἀλλ' ἰδοὺ ἡ μήτηρ διαμαρτύρεται. Βιβλία κλειστά! Ἡ κόρη της τοὐναντίον ἔχει τόσα βιβλία ἀνοικτά! Ἀναγινώσκει τόσον, ὥστε καταρᾶται τὴν στιγμὴν, καθ ἣν τὴν ἔμαθε γράμματα. Ἡ δὲ κόρη ρεμβάζουσα καὶ μελαγχολικὴ ὀνειροπωλεῖ, φανταζομένη ἑαυτὴν ἡρωΐδα τῶν μυθιστορημάτων, τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκει, ἀπελπίζεται δὲ διότι ὁ περιωρισμένος βίος της δὲν τῇ ἐπιτρέπει τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὀνείρων της.

Πρὸ αὐτῆς πᾶν καλὸν βιβλίον ἔμεινε κλειστόν. Τὸ βιβλίον τῆς φύσεως, τὸ βιβλίον τῆς καρδίας, τὸ βιβλίον τοῦ πνεύματος εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κλειστὰ καὶ ἄγνωστα. Καὶ πλήττει καὶ ἀνιᾷ καὶ μαραίνεται προώρως καὶ γηράσκει ἀπὸ τὰ εἴκοσιν ἔτη.

Ἐὰν ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ ἀνοίξῃ τὸ μέγα τῆς φύσεως βιβλίον θὰ ἐξεπλήσσετο καὶ αὐτὴ διὰ τὸν σκηνικὸν πλοῦτον, ὅστις ἐν μαγείᾳ θὰ ἐξετυλίσσετο πρὸ αὐτῆς. Θεάματα μεγαλοπρεπῆ, σκηναὶ τοῦ βίου ἄγνωστοι, εἰκόνες, τύποι, γραμμαί, πλοῦτος χρωμάτων ἐν ἁρμονικῇ συζεύξει, συγκινοῦντα, ἁρπάζοντα, ἱκανοποιοῦντα καὶ τὸν ψυχρότερον καὶ ἀπαθέστερον θεατήν! Ὀρχήστραι ἐκ μυρίων ὀργάνων, μελοδικώταται συμφωνίαι παρακολουθοῦσαι τὴν ἀνέλιξιν τῶν σκηνῶν, τέρπουσαι καὶ μαγεύουσαι τὴν νεανικὴν ψυχήν! Ὦ! ἐὰν ἠδύνατο νὰ ἀναγνώσῃ τὸ βιβλίον τοῦτο! Ἐὰν ἠδύνατο νὰ ἀπολαύσῃ τὰς θείας καὶ συγκινητικὰς ἀπολαύσεις ταύτας δὲν θὰ ἀνία, δὲν θὰ παρεπονεῖτο ἡ κόρη τῶν ἐπαρχιῶν!

«Ἀλλὰ προμηθεύσατέ μάς το λοιπόν, λέγουσιν αἱ παραπονούμεναι! Σώσατέ μας ἀπὸ τῆς καταβιβρωσκούσης τὴν ψυχήν μας ἀνίας! Τίς θέλετε νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ!.. Αἱ μητέρες τῶν πλείστων ἐξ ἡμῶν ἀνετράφησαν εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν τὸ «*τί τὰ θέλει ἡ γυναῖκα τὰ γράμματα*» ἀπετέλει τὴν βάσιν τῆς γυναικείας ἀνατροφῆς. Καθ' ἣν ἅπας ὁ βίος τῆς νέας κόρης παρήρχετο πρὸ τῆς αἰωνίας ἐκείνης βελόνης, ἣν ἀδιακόπως καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐκέντων καὶ ἐπέρων ἐπὶ τεμαχίου ὑφάσμα τος λευκοῦ καὶ ψυχροῦ, πιστῆς εἰκόνος τῆς θέσεώς των. Δὲν ἔμαθον αἱ καλαί μας μητέρες ν' ἀναγινώσκωσιν εἰς τὸ μαγικὸν ἐκεῖνο βιβλίον, ἀλλ' οὔτε ἠδυνήθησαν νὰ μᾶς διδάξωσιν εἰς τοῦτο. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην δὲν ἀνεπλήρωσε, φεῦ! τὸ σχολεῖον. Διότι ἐν ταῖς πλείσταις τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων αἱ κόραι διδάσκονται νὰ γράφωσι μόνον καὶ ν' ἀναγινώσκωσι καὶ οὐδὲν πλέον.»

Καὶ ἔχουσι δίκαιον! Ὁ βίος τῆς κόρης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καὶ σήμερον ἔτι διέρχεται, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὅπως ὁ τῆς μητρὸς πρὸ εἰκοσαετίας. Ράπτουσι, πλέκουσι, προπαρασκευάζουσι τὴν προῖκά των. Ἐκ τοῦ παραθύρου, παρ' ὃ καθήμεναι ἐργάζονται, βλέπουσι μὲ περιφρονητικὸν ἀλλὰ καὶ ζηλότυπον βλέμμα ἀνὰ πᾶσαν πρωΐαν τὴν κόρην τοῦ ἐργάτου, τρέχουσαν

ἐλευθέραν εἰς τὸ ἔργον, δρῶσαν, ἐργαζομένην, ἐνῷ αὐταὶ καρφωμέναι ἐπὶ τῆς ἕδρας των—διότι ἡ κοινωνικὴ θέσις των ἐπιβάλλει αὐταῖς τοῦτο—αἰσθάνονται τὸ σῶμά των ἀποχαυνούμενον, τὴν καρδίαν των συσφιγκομένην ὑπὸ τοῦ ἐριάλτου τῆς ἀνίας, τοῦ ζωντανοῦ τούτου θανάτου, τοῦ σκονεινοῦ τούτου χάους, ἐν ᾧ συχνότατα ἡ ψυχὴ ἀσφυκτιᾷ ἢ διαφθείρεται.

Δὲν διϊσχυριζόμεθα ὅτι ἡ κόρη σήμερον ἵνα μὴ πλήττῃ, δέον νὰ μὴ ράπτῃ. Τοὐναντίον τὴν θέλομεν νὰ ράπτῃ, νὰ πλέκῃ, νὰ μαγειρεύῃ, νὰ σιδηρόνῃ, τέλος νὰ ἐξασκῆται καὶ ποικίλῃ τὸν βίον της δι' ὅλων αὐτῶν τῶν ἐνασχολήσεων. Νὰ μὴ θεωρῇ ὅμως ὡς μόνον καὶ φυσικὸν προορισμόν της τὰς ἐνασχολήσεις ταύτας. Νὰ μὴ διατάττῃ τὴν ὑπηρέτριαν νὰ ποτίσῃ τὰ ἄνθη, ἵνα μὴ διακόψῃ τὸ ράψιμόν της.

Τὰ ἄνθη οἱ εὐτυχεῖς αὐτοὶ τῆς νεότητος ἀδελφοὶ θὰ τῇ ἀνοίξωσι βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον τὸ βιβλίον τῆς φύσεως. Θὰ τὴν διδάξωσιν ὅ,τι ἡ μήτηρ καὶ τὸ σχολεῖον δὲν τὴν ἐδίδαξε. Θὰ τὴν κάμωσι νὰ μὴ ἀρκῆται μόνον εἰς τὴν ἀνιλεῆ αὐτῶν ἀποκοπὴν πρὸς στολισμὸν τῆς καλλονῆς της, ἀλλὰ εἰς τὴν μελέτην τῆς φύσεώς των, τῆς ἀναπτύξεως, βλαστήσεως, ἀνθίσεως καὶ θανάτου των. Θὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἀπέναντι τῶν ὡραίων τούτων τῆς δημιουργίας κόσμων ἔχει καθήκοντα νὰ ἐπιτελέσῃ. Τὴν θέλγουσιν ἐκεῖνα. Ἀρωματίζουσι τὸν ἀέρα, ὃν ἀναπνέει. Καθαρίζουσι τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ τῶν διαφόρων μιασμάτων. Εἰς ἀνταλλαγὴν ὀφείλει νὰ τὰ περιποιῆται, νὰ τὰ τρέφῃ, ποτίζῃ καὶ προφυλάττῃ. Ἐντεῦθεν γεννῶνται τόσαι περὶ καθήκοντος, περὶ ἀλληλοβοηθείας, περὶ ἐξαρτήσεως, περὶ προστασίας ἰδέαι. Ὅταν τις συνειθίσῃ νὰ ἀγαπᾷ καὶ περιποιῆται τὰ ἄνθη δὲν μένει ἀδιάφορος πρὸς τὰ πτηνά, ἅτινα ψάλλουσι τὴν κάλλονήν των, πρὸς τὰ ἔντομα ἅτινα γονιμοποιοῦσιν αὐτά.

Εὐθὺς δ' ὡς ἡ κόρη στρέψῃ πρὸς τὸ βασίλειον τῶν πτηνῶν καὶ ἐντόμων τὸ βλέμμα, εὐθὺς ὡς θελήσῃ νὰ ψυχολογήσῃ καὶ μελετήσῃ τὸν βίον αὐτῶν, αἴρεται ἡ αὐλαία καὶ πρὸ τοῦ ἐκστατικοῦ ὀφθαλμοῦ της, πρὸ τῆς ὑπὸ ἀφάτου συγκινήσεως μεθυσκομένης ψυχῆς της ἐκτυλίσσεται τὸ μαγικώτερον τῶν θεαμάτων, τὰ διδακτικώτερα τῶν δραμάτων καὶ κοινωνικῶν μελετῶν, ἅτινα ὁ θεῖος ποιητὴς συνέθεσε πρὸς παραδειγματισμὸν καὶ διδασκαλίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ μητρικὸς ἠρωϊσμὸς τοῦ πτηνοῦ, κατασκευάζοντος μετὰ τόσου κόπου, ἀγωνίας καὶ προφυλάξεως τὴν φωλεάν του, ὑποβαλλομένου χάριν τῶν τέκνων του εἰς τόσον ὀδυνηρὰς συγκινήσεις καὶ δοκιμασίας, ἀποσπῶντος τὰ πτίλα του, ἵνα τὸ μικρὸν θερμάνῃ, δίδωσι τῇ κόρῃ τὰς πρώτας καὶ εὐγενεστέρας περὶ μητρότητος ἰδέας. Διδάσκει αὐτὴν ὅτι, ἵνα ἀξία, τοῦ θείου τίτλου «*μήτηρ*» καταστῇ, δέον νὰ μιμηθῇ τὸ ἀσθενὲς πτηνὸν ὡς πρὸς τὴν ποοβλεπτικότητα, αὐταπάρνησιν καὶ στοργήν. Καὶ δὲν εἶναι βεβαίως τὸ πτηνὸν ὁ μόνος διδάσκαλός της. Τὸ ἔντομον ὁ σκώληξ, ὁ μύρμηξ, οἱ νάνοι οὗτοι τῆς δημιουργίας, τὰ ἀσθενῆ ταῦτα καὶ ἐν ταὐτῷ τόσον ἰσχυρὰ πλάσματα παρέχουσιν αὐτῇ ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν καθηκόντων, ἐν τῇ ἀνελίξει τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου των τοιαύτας ἀπολαύσεις, τόσην τέρψιν καὶ χαράν, τοιαύτην εἰκόνα ἠθικῆς τελειότητος ἐν φυσικῇ ἀτελείᾳ, ὥστε ὁ νοῦς, ἡ διάνοια, ἡ ψυχὴ αὐτῆς εὑρίσκουσι τέρψιν, τροφήν, ἀληθῆ ἀπόλαυσιν. Δὲν θεωρεῖ τότε τὸν γάμον της πιθανὸν καὶ εὐτυχῆ ἀναλόγως τῶν δωδεκάδων τῶν ἐσωρρούχων, ἅτινα ἔχει παρασκευάσει, ἀλλ' ἀναλόγως τῆς διαπλάσεως τῆς ψυχῆς της, ἀναλόγως τῆς ἐπιδεκτικότητος αὐτῆς πρὸς τὴν στοργήν, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὸ καθῆκον! Βίος τότε δὲν σημαίνει «φάγε, πίε, ρέμβασε, κοιμήσου καὶ ζῆσε δι' ἑαυτήν. Ἀλλὰ θὰ εἴπῃ στοργή, ἀγάπη, ἀφοσίωσις, καθῆκον. Γάμος δὲν σημαίνει κοσμήματα πολύτιμα, φορέματα μεταξωτά, ἀπολαύσεις καὶ διασκεδάσεις, ἀλλὰ σημαίνει εὐθύνας, ὑψηλὰ καθήκοντα, αὐταπάρνησιν. Ἵνα προετοιμασθῇ καταλλήλως εἰς πάντα ταῦτα, ἡ κόρη δέον νὰ ἐργασθῇ. Νὰ ἀναπληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις ἀτελοῦς ἀνατροφῆς, ἀτελεστέρας ἐκπαιδεύσεως. Δὲν εὑρίσκει ὅθεν πλέον καιρὸν νὰ ἀνιᾷ καὶ νὰ μαραίνηται. Ἂς δοκιμάσωσιν αἱ ἀνιῶσαι καὶ ἂς μᾶς εἴπωσι τὴν γνώμην των.

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΜΙΑΣ ΑΗΔΟΝΟΣ ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΡΟΔΟΥ

Β'.

Ἡ ἀηδὼν καὶ τὸ ρόδον ἐξεμυττηρεύοντο ἀμοιβαίως τὴν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν των, ὅτε αἴφνης πνεῦμα ἐφάνη ἱπτάμενον ὑπὲρ τὰς κεφαλάς των καὶ φωνὴ ἀσθενής μεν, ἀλλὰ σοβαρὰ εἶπεν: Εἶμαι τὸ πνεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ φύλαξις τοῦ κήπου τούτου. Γνωρίζετε τοὺς νόμους τοὺς τὰ κατ' αὐτὸν διέποντας;

Ναί, εἶπε τὸ ρόδον. Γνωρίζω ὅτι εἶσαι ὁ ἀπόλυτος κύριος ἐνταῦθα καὶ ὅτι οἱ νόμοι τῆς ὑπάρξεώς μας ὑπὸ σοῦ κανονίζονται.

Γνωρίζεις ποῖα καθήκοντα ἐπιβάλλονται εἰς ἓν ἄνθος καὶ ἓν πτηνὸν ἀλληλοαγαπώμενα;

Ναί, εἶπε τὸ ρόδον.

Καὶ σύ, ξένη ἠρώτησε τὸ πνεῦμα, ἀποτεινόμενον πρὸς τὴν ἀηδόνα:

Ἐγώ, εἶπεν ἡ ἀηδών, γνωρίζω ὅτι εἰς τὸν τόπον μου, ἀγαπῶμεν ὅπως θέλομεν καὶ πράττομεν ὅ,τι μᾶς ἀρέσκει. Ἡ ζωή μας ρέει διαυγὴς ὡς ἡ πηγὴ τοῦ ὕδατος καὶ ἐλευθέρα ὡς ὁ ἀήρ.

Ἐδῶ πᾶν πρᾶγμα ἔχει τὸν κανόνα του καὶ πᾶσα πρᾶξις τὸν νόμον της. Ὅταν δύο ὄντα ἀγαπῶνται καὶ ἐπιθυμῶσι νὰ ἀπολαύσωσι πᾶσαν τοῦ ἔρωτος χαράν, ὀφείλουν νὰ ὁρκισθῶσιν αἰωνίαν πίστιν καὶ νὰ συνδεθῶσι παρ' ἐμοῦ δι' ἀλύσου ἀοράτου μέν, ἀλλ' ἀδιαρρήκτου. Θέλεις νὰ ὑποβληθῆς εἰς τὰ ἔθιμά μας;

Δὲν θέλω νὰ χάσω τὴν ἐλευθερίαν μου.

Τότε φύγε! ἀπομακρύνθητι ἀμέσως τοῦ τόπου τούτου.

Ἡ ἀηδὼν ἀνέῳξεν ἠρέμα τὰς πτέρυγας καὶ ἤρξατο νὰ ἀνίπταται εἰς τὸν αἰθέρα, ρίπτουσα πρὸς τὸ ρόδον βλέμματα σπαρακτικά. Τὸ ρόδον ὠχρίασε καὶ ἔκλινε πρὸς τὸν μίσχον ὡσεὶ θέλον νὰ ἀποθάνῃ. Ποτέ! ἀνέκραξεν ἡ ἀηδὼν λιποψυχοῦσα καὶ πίπτουσα εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ρόδου. Ἔγειρε τὴν κεφαλήν σου, γλυκύ μου Γκιούλ. Μένω πλησίον σου, διότι σὺ εἶσαι ἡ ζωή μου καὶ ἄνευ σοῦ ἀδυνατῶ νὰ ζήσω! Σοὶ θυσιάζω εὐχαρίστως τὴν ἐλευθερίαν μου. Αὕτη εἶναι ἀναγκαία μόνον πρὸς τοὺς δυστυχεῖς καὶ τοὺς ἀστάτους.

Ὥστε, εἶπε τὸ πνεῦμα, ὁρκίζεσθε νὰ ζήσητε πάντοτε μαζύ, καὶ νὰ φέρητε ἐφ' ὅσον ζῆτε τὴν ἀδιάρρηκτον ἄλυσόν μου!

Ὁρκιζόμεθα, εἶπον ἀμφότεροι. Μόλις δ' ἐπρόφερον τὴν λέξιν ταύτην καὶ πάραυτα ᾐσθάνθησαν τὴν ἐλαφρὰν πίεσιν τοῦ ἀδιοράτου ἐκείνου δεσμοῦ.

Ἡ ἡμέρα αὕτη ὡς καὶ αἱ ἑπόμεναι διέρρευσαν μετὰ μαγικῆς ταχύτητος διὰ τὰς δύο ἀγαπωμένας ἐκείνας ὑπάρξεις.

Κατὰ τὸ πρῶτον τῆς αὐγῆς ἀπαύγασμα ἔπινον ἀπὸ κοινοῦ τὰ δάκρυα, ἅτινα ἡ ζηλότυπος δρόσος ἔχυνεν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ μυροφόρου ἄνθους. Ἐβαυκαλίζοντο ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῆς πνοῆς τῆς πρωϊνῆς αὔρας, ἥτις διέκοπτε τὸν ἡδονικὸν τῆς νυκτὸς ὕπνον των. Ἐχαιρέτων ἀπὸ κοινοῦ τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον, ὅστις χαρωπὸς ἐπανήρχετο, ἵνα τοῖς ὑπενθυμίσῃ τὴν εὐτυχίαν τοῦ παρελθόντος καὶ τοῖς προείπῃ τὰς ἀπολαύσεις τοῦ μέλλοντος. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἔβλεπον τὰ νέφη διασχίζοντα τὸν ὁρίζοντα, ὁτὲ μὲν βραδέως καὶ μεγαλοπρεπῶς ὡς πλοῖα ζητοῦντα νὰ ἀνεύρωσι τὸν δρόμον των, ἄλλοτε δὲ μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος, ὡς φαντάσματα διωκόμενα ὑπὸ τῆς θείας ὀργῆς, καὶ τὰς μεγάλας αὐτῶν σκιὰς περιπλανωμένας ἀνὰ τοὺς ἀγρούς, ἀπεικονιζούσας μυρία φανταστικὰ σχήματα, κυνηγοῦντα καὶ φεύγοντα ἐναλλὰξ τὸ φῶς καὶ ποικίλλοντα τὴν γῆν διὰ τῶν κινητῶν κηλίδων των. Ἠκολούθουν διὰ τοῦ βλέμματος ὁλοκλήρους ἐκστρατείας διαβατικῶν πτηνῶν, ἅτινα διέσχιζον τὸν οὐρανὸν ἐκπέμποντα κραυγὰς ἀγρίας, ποίμνια προβάτων ὧν ἐθαύμαζον τὸ ἔρρυθμον ἀνὰ τοὺς ἀγροὺς βῆμα. Ἐνίοτε ἓν καὶ μόνον φύλλον χλόης ἤρκει, ἵνα γεννήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν τὰς ἡδονικωτέρας τῶν ἀπολαύσεων.

Ὁ καιρὸς ἐν τούτοις παρήρχετο, βαθμηδὸν δὲ καὶ κατ' ὀλίγον οἱ ἐρασταὶ ἐξωκοιώθησαν πρὸς τὸν βίον των. Ὁ δεσμός των ἦτο πάντοτε θελκτικός, ἀλλὰ ὀλίγον παλαιός. Τὴν μέθην τῆς πρώτης ἀπολαύσεως διεδέχθη μετ' ὀλίγον αἴσθημα γλυκύ, ἀλλ' ἤρεμον. Τὸ παράφορον πάθος διεδέχθη ἀνεπαισθήτως ἡ στοργή, ὡς τὰς καυστικὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας διαδέχεται ἠρέμα τὸ γλυκὺ καὶ ἀσθενὲς τῆς σελήνης φῶς.

Ἀλλ' ἡ ἀηδὼν ἵπτατο πάντοτε μετὰ στοργῆς περὶ τὸ ἀγαπητόν της ρόδον, ἀπομακρυνομένη αὐτοῦ μόνον ἐπ' ὀλίγας στιγμάς, ἵνα πάλιν ἐπανέλθῃ. Αἱ ἡμέραι παρήρχοντο οὕτω. Ὅτε μετὰ μικρὰν χρόνου πάροδον συμπτώματα ἀνησυχητικὰ ἐτάραξαν τὴν ἡσυχίαν τοῦ ζεύγους. Ἐσπέραν τινὰ τὸ ρόδον ἀπεκοιμήθη πρὸ τῆς ὡρισμένης ὥρας. Ἡ σελήνη ἔρριπτεν ἐπὶ τοῦ καθεύδοντος κήπου τὰς ὠχρὰς αὐτῆς ἀκτῖνας. Ἡ ἀηδὼν ἐνθο σιασθεῖσα ἐκ τῆς ὡραίας ἐκείνης ἑσπέρας ἤρξατο νὰ ρεμβάζῃ, ἐνθυμουμένη μετὰ πόνου τὴν γλυκεῖαν πατρίδα της. Ἡ φαντασία της ταχεῖα ὡς ἀστραπὴ μετέφερεν αὐτὴν πρὸς στιγμὴν εἰς τοὺς μαγικοὺς ἐκείνους τόπους, ὅπου ὁ οὐρανὸς λάμπει πάντοτε ὑπὸ μυριάδων ποικιλλόμενος χρυσῶν ἀστέρων, ὅπου ἡ θάλασσα παίζει τόσον φιλαρέσκως μὲ τὰ πολύχροα ἐπὶ τῆς ἀμμώδους παραλίας κογχύλια. Καὶ διὰ βλέμματος ἀπλήστου τὸ ἄπειρον ἐναγκαλιζομένη διέκρινε παρὰ κομψὴν ροδοδάφνην, ἀνθοῦσαν παρὰ τὴν ὄχθην κελαρυζούσης πηγῆς μικρὸν ἐξ ἰάσμων δασύλλιον, ἔνθα οἰκογένεια ἐξ ἀηδόνων, ἡ οἰκογένειά της, φεῦ! ἀπελάμβανεν ὅλων τῶν ἀπολαύσεων τῆς ἀγάπης καὶ οἰκογενειακῆς εὐτυχίας. Ἐκεῖ ἔβλεπε τὴν μητέρα, ἥτις τὴν ἔθρεψε καὶ ἦν δὲν ἤθελεν ἴδει ἀποθνήσκουσαν, καὶ τὰς ἀδελφάς καὶ ἀδελφούς της, οἵτινες ἀνεπτύσσοντο εὐτυχεῖς ἀγνοοῦντας τὴν ὕπαρξίν της. Ἡ πτωχὴ Μπούλ—μπούλ, ᾐσθάνθη τὴν ὀδύνην τῆς νοσταλγίας καὶ ἐν θυμηθεῖσα τὴν συκομωρέαν, ἣν κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ παραφόρου ἔρωτός της εἶχεν ἐγκαταλήψει, ἐζήτησεν ἄσυλον ἐπὶ ἑνὸς τῶν κλάδων αὐτῆς. Πρὸς ἐκδήλωσιν δὲ τῆς μετανοίας της ἤρξατο ψάλλουσα τὰς θλίψεις τῆς ἐξορίας καὶ τὰ βάσανα τῆς ξενητειᾶς.

Τὸ ρόδον ἤκουσε τὸ ᾆσμα τοῦτο μετὰ φρίκης. Ἠνόησεν ὅτι ὁ ἔρως του δὲν ἤρκει πλέον εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς ἀηδόνος. Καὶ ἤρξατο νὰ κλαίῃ πικρότατα. Τὴν ἐπαύριον ἡ ἀηδὼν εὗρε τὸ ρόδον ὠχρὸν καὶ ἐξηντλημένον ἐκ τῶν δακρύων τῆς νυκτός. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ ζητήσῃ τὸν λόγον τῆς ἐξαντλήσεως ταύτης διενοήθη: Ἐὰν αὔριον τὸ ρόδον μου ὠχριάσῃ πλειότερον! Καὶ ἐὰν τέλος μαρανθῇ!!

Μαρία Α. Μαυρογορδάτου.

ΟΛΓΑ ΔΕ ΛΕΒΕΔΕΦΦ

Αἱ ἀπόγονοι τῆς φυλῆς εἰς ἣν ἀνῆκεν ἡ Μεγάλη Αἰκατερίνα, ἡ ἔξοχος ἐκείνη ἄνασσα, ἧς ἡ ἐν Ρωσσίᾳ φιλολογικὴ ἐπίδρασις ἐν σειρᾷ ἄρθρων ἐν τῇ Ἐφημερίδι ταύτῃ ἐξετέθη, αἱ ἀπόγονοι ἐκείνης διαπρεπῆ κατέχουσι θέσιν ἐν τῇ πορείᾳ τῆς συγχρόνου γυναικείας προόδου καὶ ἀναπτύξεως.

Πιστὴν εἰκόνα τῆς Ρωσσίδος ἰατροῦ παρέσχομεν ἡμῖν διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς πραγματείας τῆς κ. **Schultz**. Ἀλλὰ ἡ γυνὴ ἐν Ρωσσίᾳ προάγεται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος εἰς οἷον δήποτε καὶ ἂν ἐπιδοθῇ κλάδον. Εἰς τὰ μαθηματικά, εἰς τὴν φιλολογίαν, εἰς τὰς ὡραίας τέχνας, εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς τὰς δημοσίας θέσεις ἡ Ρωσσὶς διαπρέπει, διακρίνεται.

Τύπον εὐφυοῦς καὶ πολυμαθοῦς Ρωσσίδος παρέχει ἡμῖν ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπισκεφθεῖσα τὴν πόλιν μας κ. Ὄλγα δὲ Λεβέδεφφ, ἀκατάσχετον τρέφουσα πρὸς τὴν κλασικὴν Ἑλλάδα ἔρωτα καὶ μέγιστον θαυμασμὸν πρὸς τὴν Νεοελληνικὴν γλῶσσαν, ἣν καὶ ἤρξατο διδασκομένη κατὰ τὴν ἐνταῦθα βραχεῖαν διαμονήν της.

Μεταξὺ τῶν σπανίων τῶν Ρωσσίδων πλεονεκτημάτων καταπληκτικὴ εἶναι ἡ εὐκολία, μεθ' ἧς αἱ κυρίαι αὗται ἐκμανθάνουσι τὰς ξένας γλώσσας. Ἡ κυρία δε Λεβέδεφφ ἐπιβοηθοῦσα τὴν φυσικὴν εὐφυΐαν της διὰ θελήσεως σιδηρᾶς καὶ φιλομαθείας ἐκτάκτου κατώρθωσεν ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν νὰ ἐκμάθῃ τὴν γλῶσσαν μας.

Τόσον δὲ καλῶς προώδευσεν, ὥστε προέβη εἰς μετάφρασιν τοῦ *Γεροστάθου* τοῦ ἀειμνήστου Λέοντος Μελᾶ, εἰς τὰ γλυκέα καὶ τερπνὰ τοῦ ὁποίου διδάγματα ἅπασα ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία μας κατὰ τὰ παιδικά της ἔτη ἀπλήστως ἐνετρύφησεν. Ὁ *Γεροστάθης* μας ὅθεν μεταφράζεται εἰς τὸ Ρωσσικὸν ὑπὸ τῆς λοῖας ταύτης φιλελληνίδος καὶ ὅσον οὔπω εἰσάγεται εἰς τὰ Ρωσσικὰ σχολεῖα ὡς ἀναγνωστικὸν βιβλίον.

Ἡ κυρία δὲ Λεβέδεφφ εἶναι σύζυγος τοῦ παρὰ τῇ Ρωσσικῇ Αὐλῇ **chambellan** κ. Ἀλεξάνδρου δὲ Λεβέδεφφ. Ἀντὶ δὲ νὰ ἀπολαμβάνῃ ἐν τῇ Ρωσσικῇ Μεγαλουπόλει τῶν τιμῶν καὶ ἀπολαύσεων, ἃς ἡ ὑψηλὴ τοῦ συζύγου της θέσις παρέχει αὐτῇ, ἡ κ. δὲ Λεβέδεφφ περιηγεῖται ἀσχολουμένη εἰς ἐθνολογικὰς μελέτας, ἰδίᾳ ἀνὰ τὰς ἀνατολικὰς χώρας. Γνωρίζει πλὴν τῆς Ρωσσικῆς γλώσσης, τὴν Γαλλικήν, τὴν Γερμανικήν, τὴν Ἰταλικήν, τὴν Ἀγγλικήν, τὴν Ἱσπανικήν, τὴν Λατινικήν, τὴν Ταρταρικήν, τὴν Ὀθωμανικήν, τὴν Ἀραβικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικήν. Εἶναι ἡ πρώτη, ἥτις μετέφρασεν εἰς τὴν Ἀραβικὴν καὶ Ὀθωμανικὴν γλῶσσαν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἤδη χάριν τῶν ἐθνολογικῶν καὶ φιλολογικῶν μελετῶν της διαμένει εἰς Καζάν· ἐπισκέ-

πτεται ὅμως συνεχέστατα τὰς ἀξιολογωτέρας τῶν Εὐρωπαϊκῶν πόλεων. Ἡ νεαρὰ κυρία δὲ Λεβέδεφφ, ἣν ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» ἔχει τὴν τιμὴν νὰ κατατάττῃ μεταξὺ τῶν ἀναγνωστριῶν της θεραπεύει τὰς τέχνας μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου, μεθ' οὗ καὶ τὰ γράμματα. Εἶναι ἔξοχος τοπογράφος καὶ διάσημος μουσουργός.

Ο ΕΝ ΤΟΙΣ ΥΔΑΣΙ ΚΟΣΜΟΣ

Καλῶ ὑμᾶς, προσφιλεῖς ἀναγνώστριαι, ὅπως κάμωμεν ὁμοῦ τὸν γῦρον τοῦ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμου. — Θελκτικὸν ταξείδιον, ὅπερ, χωρὶς νὰ αἰσθανθῆτε κόπον, οὐδὲ τρικυμίαν, ἀλλ' οὔτε καὶ τὴν ἐλαχίστην ναυτίασιν, θέλομεν κάμει ὑπὸ σκιάδα κήπου ἢ κάλλιον παρὰ ἑστίαν πυρός. Ταχὺ ταξείδιον, ὅπερ θέλομεν διανύσει, οὐχὶ ἐν ὀγδοήκοντα ἡμέραις, ἂν ἐγένετο ποτὲ τοιοῦτον, ἀλλ' ἔν τισιν ὥραις καὶ εἰς σελίδας τινάς. . . . Μικρὸν πρᾶγμα ἀναμφιβόλως, ὅπως διατρέξῃ τις τόσας χώρας καὶ σπουδάσῃ τόσα θαυμάσια, ὡς καὶ ἐὰν προσφέρω ὑμῖν τὸ ἐκλεκτότερον μέρος ἐκ τῆς μεγάλης ἁλιείας, ἣν θὰ ἐπιχειρήσω.

Φερόμεναι ὑπὸ τοῦ κύματος θέλομεν ἐπισκεφθῆ τὰς παραλίας τῆς Κίνας καὶ τῶν Ἰνδιῶν, τοὺς μεγάλους ποταμοὺς τῆς Ἀμερικῆς, τὰς μυστηριώδεις λίμνας τῆς Ἀφρικῆς, τὰς παγωμένας θαλάσσας τῆς Ἄρκτου, καὶ τὰς διακεκαυμένας ἀκτὰς τοῦ τροπικοῦ.

Χωρὶς νὰ ἀφήσητε τὸ ἀναπαυτικόν σας ἀνάκλιντρον ἢ τὸ ἀγροτικόν σας θρονίον, θέλομεν κατέλθει ἐν τοῖς μαύροις βάθεσιν, ἐν οἷς πολλαπλασιάζονται τὰ θαυμάσια τῆς δημιουργίας, οἱ γίγαντες τῆς θαλάσσης, τὰ τέρατα τῶν ὑδάτων καὶ οἱ παράδοξοι ἰχθεῖς, οἵτινες, ὅπως βαίνουσιν ἐντὸς τοῦ σκοτεινοῦ βάθους, ἀνάπτουσι τὸ φανάριόν των, φωτίζοντες ἑαυτοὺς διὰ φωσφοριζουσῶν λάμψεων.

Ἰδοὺ εἶτα τὰ ζωόφυτα (mardrepore) καὶ τὰ κοράλια, τὰ φανταστικὰ ταῦτα θεμέλια καὶ οἱ πρῶτοι λίθοι τῶν νήσων καὶ ἠπείρων, ἐξ ὧν γνωρίζετε κυρίως τὰ κομψὰ κοσμήματα, τὰ ρόδινα περιδέραια καὶ τοὺς λεπτοὺς καὶ ἐλαφροὺς δακτυλίους. Ἐκεῖ δὲ πέραν, θέλομεν εὑρεθῆ ἐκπεπληγμέναι καὶ τεθελγμέναι ἐντὸς τῶν γοητευτικῶν κήπων τῆς θαλάσσης ἢ τῶν μαγευτικῶν λειμώνων αὐτῆς, περυτευμένων ὑπὸ ζώντων ἀνθέων ἢ φυτῶν ἐχόντων ζωὴν καὶ ἅτινα ἀποσπῶνται τοῦ ὑπὸ τὴν θάλασσαν λίκνου αὐτῶν, ὅπως γλυστρήσωσιν ἐπὶ τοῦ κύματος, λαμβάνοντος, λικνίζοντος καὶ φέροντος ταῦτα.

Ὅπως περάσητε ἀπὸ τοῦ Γάγγου εἰς τὸν Μισισσιπῆν, ἀπὸ τοῦ Νείλου εἰς τὸν Κίτρινον ποταμόν καὶ ἀπὸ τῶν Ἀμαζόνων εἰς τὸ Κογγό, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ στρέψητε ἓν φύλλον· ὅπως δὲ μεταβῆτε, ἀπὸ τῶν ἀξένων ἀκτῶν τῆς Γροελλάνδης, ἐν αἷς ἀναπηδᾷ ἡ ἔχουσα ἀνθρώπινον σχεδὸν κεφαλὴν φώκη, μέχρι τῶν ὀχθῶν τοῦ Κυανοῦ Νείλου, ὅπου στενάζει ὁ ὑπερμεγέθης κροκόδειλος θέλει ἐπαρκέσει ὑμῖν ὀλιγώτερος χρόνος παρ' ὅσος χρειάζεται ἀπὸ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου νὰ ἔλθητε εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».

Ἀλλ' ἰδοὺ κραυγή τις ἀντήχησεν εἰς τὰ θελκτικά σας ὦτα; Γῆ! Ἀπορῶγες πέτραι καὶ λόφοι ἐπίκεινται τῆς γαλανῆς ὁμίχλης, ἐξερχόμενοι τῶν ὑδάτων.

Πέριξ ἡμῶν κατοπτρίζονται ἐντὸς τῆς ἀνταναχλώσης τὸν γλυκύν μας οὐρανὸν θαλάσσης, ἰχθεῖς λίαν γνωστοί, μὲ χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν λεπίδωμα καὶ φέροντες ρόδινον ἢ κυανοῦν ἔνδυμα· ὁ ἥμερος λάρος τῶν παραλίων μας ἐπιψαύει διὰ τῶν λευκῶν αὐτοῦ πτερύγων τὸ κῦμα, αἱ δὲ μέδουσαι (meduses) κλίνουσι τὴν μικράν των ὀμβρέλλαν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Προσεγγίζομεν εἰς τὸν λιμένα.

I
Τὰ ἀμφίβια.

Τὰ φοβερὰ ταῦτα ἀμφίβια, οἱ κροκόδειλοι τοῦ Νείλου, οὓς ἐν τῷ Γάγγῃ καὶ τῷ Ἰνδῷ ὀνομάζουσι gavials, ἐν δὲ τοῖς μεγάλοις ποταμοῖς τῆς Ἀμερικῆς alligators ἢ caïmans, ἀνήκουσιν εἰς τὸ αὐτὸ γένος τῶν ἑρπετῶν τεράτων, γιγαντωδῶν σαυρῶν, ἐπὶ τοσοῦτον ζωωδῶν καὶ ἀγρίων ὅσον καὶ ἀδηφάγων, μὲ τὰ ἀδιαπέραστα λέπη των, τὴν ἰσχυρὰν καὶ δολοφόνον οὐρά των, τὴν ἀκαταμάχητον σιαγόνα, τὴν ἀκόρεστον λαιμαργίαν, τοὺς παραδόξους μυκηθμοὺς καὶ τοὺς σχεδὸν ἀνθρωπίνους λυγμοὺς αὐτῶν, οἵτινες ἐξέρχονται τοῦ βάθους τῶν καλαμώνων ὡς κραυγαὶ παιδίου.

Ἐπὶ τῶν ὀχθῶν πρὸ πάντων τοῦ Κυανοῦ Νείλου εὑρίσκεται ὁ κροκόδειλος τῆς Ἀφρικῆς. Βλέπει τις ἐξ αὐτῶν, ἔχοντας μῆκος εἴκοσι μέχρις εἰκοσιπέντε ποδῶν, ἀκινήτους ἐπὶ τῆς παραλίας, ὡς δοκοὺς ὑπερμεγέθεις καὶ νεναρκωμένους ἐν τῷ βορβόρῳ ὑπὸ πύρινον ἥλιον.

Ὡς ἐὰν χασμῶνται πρὸς τὸν ἄνεμον τῆς ἐρήμου, ὅστις κινεῖ τὰς ὑψηλὰς κορυφὰς τῶν φοινίκων ἀνοίγουσιν οὗτοι καὶ ἐπανακλείουσι τὴν ὑπερμεγέθη σιαγόνα των, μὲ τὸν ξηρὸν καὶ ἀπότομον ἦχον γιγαντώδους ἐπικαλύμματος (couvercle).

Ἡμέραν τινὰ γυνὴ ὑψηλὴ καὶ θαραλλέα προχωρεῖ ἐντὸς τοῦ Νείλου, ὅπως πληρώσῃ τὸν ἀσκόν της διαυγοῦς ὕδατος, αἴφνης δὲ ὑπὸ κτυπήματος τῆς οὐρᾶς κροκοδείλου ἀνεστράφη αὕτη βιαίως καὶ ἐσύρθη ὑπὸ τὸ ὕδωρ. Τὸ πλῆθος τρέχει πρὸς τὰς ὄχθας καὶ βλέπει κροκόδειλον πλέοντα διὰ τῶν καλαμώνων καὶ οὗ τινος ἡ ὑπερμεγέθης κοιλία ἦτο φρικωδῶς ἐξωγκωμένη.

Χάρις εἰς τὴν τερατώδη ταύτην γαστέρα, ἥτις κινδυνεύει νὰ διαρραγῇ, ὁ οὐδόλως εὐκίνητος κροκόδειλος βυθίζεται βαρέως ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ, ὅπως μετ' ὀλίγον ἀναφανῇ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Θαρραλλέοι ἄνδρες ἀνέρχονται ἐπὶ ἀκατίου, περιστοιχίζουσι τὸ τέρας, βάλλοντες ἀκόντια ἐπὶ τοῦ ἀλεπιδώτου μέρους τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Μετὰ πάλην αἱματηρὰν ἐφόνευσαν τὸν κροκόδειλον καὶ ἔφερον τοῦτον ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ὅπου τὸν ἤνοιξαν. Διὰ τῆς φοβερᾶς αὐτοῦ σιαγόνος, τῆς μέχρι τῶν ὤμων του διηκούσης κατέπιε πρὸ ὀλίγου, χωρὶς νὰ συντρίψῃ ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπίνην αὐτοῦ λείαν. Τὸ θῦμα μικροῦς μόνον μόλωπας ἔλαβεν αἱ δὲ πληγαί του εἶναι τόσον ἐλαφραί, ὥστε ἡ δυστυχὴς γυνὴ ἀπέθανεν ἐξ ἀσφυξίας ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κροκοδείλου. Πρὸς στιγμὴν μάλιστα ἤλπισαν, ὅτι θὰ ἔβλεπον ταύτην ἐπαναζῶσαν, ἀλλὰ πᾶσα ἐλπὶς ἀπωλέσθη. Ἠδύνατό τις νὰ ἐπαναλάβῃ πολλὰς τοιαύτας συγκινητικὰς διηγήσεις, μαρτυρούσας διὰ τοῦ μᾶλλον αὐθεντικοῦ τρόπου τὰ ἄγρια ἔνστικτα καὶ τὴν τερατώδη λαιμαργίαν τοῦ κροκοδείλου.

Καὶ ἐν τούτοις τὰ γιγαντιαῖα ταῦτα ἑρπετά, τὰ οὐδέποτε χορτασθέντα, δὲν εἶναι ἀναίσθητα πρὸ τῶν εὐφυῶν περιποιήσεων, ἃς ἡ ἐπιτηδεία καὶ κυρίαρχος χεὶρ τοῦ ἀνθρώπου ἐπιδαψιλεύει αὐτοῖς.

Ἐν τοῖς ναοῖς τῆς γηραιᾶς Αἰγύπτου, ἀνέτρεφον τοὺς κροκοδείλους εἰς τρόπον ὥστε ἐπέτρεπον οὗτοι νὰ πλησιάζωνται καὶ δέχωνται εὐχαρίστως τὰς τῆς χειρὸς θωπείας. Ἐκόσμουν τούτους διὰ ψελλίων καὶ ἐνωτίων, οὕτω δὲ κοσμούμενοι οἱ κροκόδειλοι κατεῖχον ἀξιοπρεπῶς τὴν θέσιν των ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς τελεταῖς, τὴν ἡμερότητα δὲ αὐτῶν ἐξηγεῖ ἀναμφιβόλως ἡ ἄφθονος καὶ ἐπιμελημένη τροφή, ἣν ὡς θεότητες ἐλάμβανον.

Οἱ ἀκάθαρτοι καὶ ἀλλόκοτοι οὗτοι θεοί, οἱ ὑπὸ ἀδηφάγου ὀξυνοίας πεπροικισμένοι, μετὰ προθυμίας ἐπέτρεπον τοῖς μετὰ ζήλου ἐργαζομένοις ὑπηρέταις των, ὅπως τοῖς ἀνοίξωσι τὸ στόμα, πληρώσωσι μετ' εὐλαβείας τοῦτο καὶ καθαρίσωσιν εἶτα τὴν ἱερὰν αὐτῶν σιαγόνα.

Τούλα Κόκκαλη.

ΔΡΑΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Ἡ μουσικὴ συναυλία τῆς Φιλαρμ. ἑταιρείας
καὶ ὁ γάμος πτωχῆς κόρης.

Ἡ ὁσημέραι παρατηρουμένη τῶν Ἑλληνίδων κυριῶν τάσις πρὸς ἐπιτέλεσιν εὐγενῶν καὶ ἀγαθῶν πράξεων προκαλεῖ δικαιότατα τὴν χαρὰν πάντων, ἰδιαίτατα δὲ ἡμῶν τῶν ἀγωνιζομένων ἐπὶ τριετίαν ἤδη τὸν ἀγῶνα τῆς προόδου τοῦ φύλου μας. Ἡ ἑβδομὰς αὕτη ὑπῆρξεν ἀληθῶς γόνιμος εἰς εὐγενῆ δρᾶσιν τῶν κυριῶν τῆς πόλεώς μας.

Τὴν Κυριακὴν ἐδίδετο μεγάλη μουσικὴ συναυλία τῆς φιλαρμονικῆς ἑταιρείας ὑπὸ τὴν προστασίαν κυριῶν, ἀνταποκριθεῖσα πληρέστατα εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον εὐγενῆ σκοπόν. Καὶ ἦν ἀληθῶς εὐγενὴς καὶ ὑψηλὸς ὁ σκοπὸς τῶν ἑταίρων τῆς φιλαρμονικῆς ἑταιρίας. Ἐργάζονται εἰς ἀνάπτυξιν καὶ γενίκευσιν τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος παρὰ τῷ ἑλληνικῷ λαῷ. Δὲν περιορίζονται οἱ ἐρασιτέχναι οὗτοι κύριοι εἰς τὴν δι' ἑαυτοὺς μόνον ἀπόλαυσιν τῆς θείας τοῦ Ὀρφέως τέχνης. Θέλουσι νὰ ἑλκύσωσι καὶ ἄλλους, νὰ συντελέσωσιν εἰς μουσικὴν μόρφωσιν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ. Καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχωσι, ἐὰν ἐξακολουθήσωσιν ἐργαζόμενοι μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου, μεθ' οὗ εἰργάσθησον μέχρι σήμερον. Ἡ συναυλία των ἀπετέλεσε μίαν μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἅπαντα τὰ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐκτελεσθέντα τεμάχια ἐνεθουσίασαν τὸ πολυπληθὲς καὶ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον. Ὁ χορὸς ἔψαλλεν ἐπιτυχῶς. Ἡ παιδικὴ δὲ ἐκείνη Μαζοῦρκα μὲ τὰ οὐδὰ οὐδά της ἔκαμε πολλὰς καὶ πολλοὺς νὰ πιστεύσουν ὅτι μικρὸν παιδάκι καὶ οὐχὶ ὄργανον ἐξετέλει τὸ μέρος ἐκεῖνο. Ἐχειροκροτήθη ἐπανειλημμένως καὶ κατεμάγευσε. Ἓν ἔχομεν νὰ εὐχηθῶμεν. Ἡ φιλαρμονικὴ ἑταιρία νὰ ἑλκύσῃ καὶ φιλομούσους δεσποινίδας· τοῦτο ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν κυριῶν, αἵτινες εὐηρεστήθησαν νὰ ἀναλάβωσιν ὑπὸ τὴν εὐγενῆ προστασίαν των τὴν συναυλίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Δύναται μάλιστα νὰ σχηματισθῇ ἴδιον τμῆμα κυριῶν μετὰ οἰκείας ἐκ κυριῶν ἐπιτροπῆς. Ἐννοεῖται οἵα ἐπιτυχία ἐπιφυλάσσεται τότε διὰ τὴν φιλαρμονικὴν ἑταιρίαν μας καὶ οἷον εὐγενὲς στάδιον ἐνασχολήσεως καὶ ἀναψυχῆς διὰ τὸ ὡραῖον τῆς πρωτευούσης φῦλον.

Ὁ γάμος πτωχῆς κόρης

Ἦτο πτωχή, ὀρφανή. Δὲν εἶχεν οὐδένα ἄλλον προστάτην ἢ τὸν Θεόν. Ἐπρόκειτο νὰ νυμφευθῇ χωρὶς νὰ ἔχῃ δεύτερον ἔνδυμα. Ὁ μνηστήρ της ἦτο πτωχός. Μία εὐγενὴς καὶ φιλάνθρωπος κυρία ἔμαθε τὰ κατὰ τὴν πτωχὴν ὀρφανήν. Συνενοήθη μετ' ἄλλων φίλων της. Κατέβαλεν ἑκάστη ἐξ αὐτῶν ὅτι ἠδύνατο. Ἀλλὰ ἠδύνατο νὰ πράξῃ κάτι πλειότερον. Ἐπεσκέφθη τοὺς φιλανθρώπους ἐμπόρους τῆς πόλεώς μας κ. κ. Γαβαλᾶν, Κάντζον, Κατσίμπαλην, Βουγᾶν, Βασιλόπουλον, Καράκαλον, Ἀκριβόν, Συνέσιον, Τζώτζην, Εὐθυμίου, Γουσάκην, Βλαβιανόν, Γκιόραν, Κανελόπουλον, Κατελοῦζον, Ἀργυράκην, Παναγόπουλον, Φωστῆρα καὶ Λελούδαν. Ἐξέθηκε τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς της, καὶ ἕκαστος τῶν φιλανθρώπων τούτων κυρίων προσήνεγκεν αὐτῇ δῶρον τι. Ἐντὸς ὀλίγων χρόνων κατηρτίσθη προῖξ μαγική, ἣν ἡ δυστυχὴς ὀρφανὴ οὔτε κἂν εἶχεν ὀνειρευθῆ. Καὶ ἐπροικίσθη ἡ κόρη πλουσίως καὶ εἶναι εὐτυχής, ὀφείλουσα ὅμως τὴν εὐτυχίαν της εἰς τὰς εὐγενεῖς κυρίας, αἵτινες τὴν ἐπροστάτευσαν καὶ εἰς τοὺς ἀγαθοὺς ἐμπόρους, οἵτινες τόσον προθύμως τὴν εὐηργέτησαν. Μία ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις ὅτι ὅ,τι ἡ γυνὴ θέλει, τὸ θέλει καὶ ὁ Θεός.

Συναυλία τῆς κυρίας Α. Σερεμέτη

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐδόθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ᾠδείου ὑπὸ τῆς γνωστῆς μουσουργοῦ κ. Ἀθηνᾶς Σερεμέτη καὶ τῶν μαθητριῶν αὐτῆς μουσικὴ συναυλία, τέρψασα τὰς παρευρεθείσας φιλομούσους οἰκογενείας. Ἡ κ. Σερεμέτη ἐδέξατο τὰ συγχαρητήρια πάντων, διά τε τὸ μουσικὸν αὐτῆς τάλαντον καὶ τὰς προόδους τῶν μαθητριῶν της.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΗΣ «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ»

Ἡ προθυμία σας νὰ παρασχῆτε δεκαπεντάλεπτον εἰς τὴν μικρὰν μαθήτριαν Παῦλον, ὅπως ἐπιδῇ τοῦ Ἱπποσιδηροδρόμου, ἦτο καθ' ἑαυτὴν πρᾶξις ἀξιέπαινος· ἀλλ' ἡ σπουδή σας νὰ καταδικάσητε τέσσαρας διδασκαλίσσας ἐπὶ ἐλλείψει ὄχι στοργῆς πρὸς τὰς ἑαυτῶν μαθητρίας, ἀλλ' ἀνθρωπισμοῦ, ἀδικεῖ τὴν σοβαρότητα, ἥτις δέον νὰ χαρακτηρίζῃ τὰ γραφόμενα ἐν ἐφημερίδι προτιθεμένῃ σκοπὸν οἷον ἡ Ἐφ. μερὶς ὑμῶν ἐπηγγείλατο. Ἐὰν ἡ ἀξιότιμος διεύθυνσις τὸν ζῆλον ὃν ἐπεδείξατο εἰς κατάκρισιν τεσσάρων διδασκαλισσῶν, κατέβαλλεν εἰς ἔρευναν ἀκριβεστέρκν τοῦ πράγματος, θὰ ἐμάνθανεν ὅτι ἡ παιδίσκη, ἥτις τόσῳ ἐκίνησε τὴν συμπάθειάν της δὲν ἐγκατελείφθη καθ' ὁδόν, ὅ ὅτι οὔτε μετέβη εἰς τὴν ἐκδρομὴν μετὰ τῶν ἄλλων μαθητριῶν, ἀλλὰ πλησίον ἐκεῖ κατοικοῦσα προσῆλθε μόνη εἰς ἁγίαν Γλυκερίαν καὶ ὅτε αἱ συνάδελφαί της ἀπήρχοντο διὰ τοῦ ἱπποσιδηρόμου ἵνα ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια, αὕτη, οὐδεμίαν εἶχεν ἀνάγκην νὰ παρα ολουθήσῃ αὐτὰς εἰς τὴν πόλιν· ἐὰν δὲ ἡ θέα τοῦ ἱππος δηροδρόμοτ ἐξήγειρεν ἐν αὐτῇ αἰσθήματα συνήθους παιδικῆς ζηλοτυπίας, εἷς τοιαύτας παιδικὰς ἐπιθυμίας, καὶ ἂν ἐλάμβανον γνῶσιν, ἐὰν ὤφειλον νὰ δώσωσι προσοχὴν αἱ διδασκάλισσαι.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τό δεκαπεντάλεπτόν σας ἀπέτισε μόνον τὴν εὐπ σίαν σας εἰς τὰ ψευδῆ δάκρυα τῆς παιδίσκης.

Ἐπὶ τούτοις γίνεται ὑμῖν γνωστὸν ὅτι ἡ ἐν λόγῳ μαθήτρια συνεπείᾳ παραιτήσεων τῆς μητρός της ὅτι ἄνευ τῆς ἀδείας καὶ κρύφα αὐτῆς ἀποδρᾶσα τοῦ οἴκου της μόνη προσῆλθεν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκδρομῆς, ἐτιμωρήθη ἀπὸ τῆς ἐπιούσης δι' ἑβδομαδιαίας ἀποβολῆς.

Ἐπειδὴ φρονῶ ὅτι ἡ ἀλήθεα πρέπει νὰ καθοδηγῇ ὑμᾶς ἐν τῇ ἐνασκήσει τ ῦ εὐγενοῦς ἡμῶν ἔργου, πέπειθα ὅτι θέλετε καταχωρίσει ταῦτα ἐν τῇ ἀξιοτίμῳ ἡμῶν ἐφημερίδι πρὸς ἐπανόρθωσιν ἀδίκων κατακρίσεων.

Μετὰ τῆς προσηκούσης ὑπολήψεως.

Ἡ Διευθύντρια τῆς Γ'. δημοτ. σχολῆς

Ἑλένη Ι. Γεωργίου.

Σ. Σ. Ἐπεθυμοῦμεν ἀληθῶς νὰ εἴχομεν ἄδικον ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει, διότι ἀείποτε ἐθεωρήσαμεν τὴν Ἑλληνίδα παιδαγωγὸν ἱσταμένην εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ περιωπήν, καὶ ἀείποτε θερμόταται

συνήγοροι αὐτῆς ἐγενόμεθα Δυστυχῶς οἱ περὶ ἀποστάσεως κανόνες εἶναι ἀμετάτρεπτοι καὶ οἱ παιδαγωγικοὶ νόμοι ἀμείλικτοι.

Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ Λεβίδη μέχρι τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ὅπου ὡς ἐβεβαιώθημεν κατοικεῖ ἡ μικρὰ — καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι εἶναι φρόνιμον νὰ διασχίσῃ ἐννεαέτις κόρη τὴν 8ην περίπου ὥραν τῆς ἑσπέρας τὰ χωράφια, ἵνα συντάμῃ τὸν δρόμον της, εἶνε διάστημα δέκα τοῦλάχιστον λεπτῶν τῆς ὥρας. Πολὺ ὀλιγώτερον ἐὰν ὡς ἐκείνη ἀγνοοῦσα τοὺς ἐρήμους ἐκείνους δρόμους, ἐπέστρεψε εἰς τὴν πλατείαν Ὁμονοίας, ὡς ἔπραξε, ὅπως εὕρῃ τὴν γνωστήν της ὁδόν.

Οὐδεὶς δὲ παιδαγωγικὸς νόμος ἐπιτρέπει εἰς τὴν διδάσκαλον νὰ ἐγκαταλείπῃ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει εἰς τὴν ὁδὸν εἰς τοιαύτην προκεχωρημένην ὥραν μικρὰν κόρην. Ἐὰν ἐκείνη μετέβη ἄνευ τῆς ἀδείας της εἰς τὴν ἐκδρομὴν τοῦτοπροδίδει τὸ ἐλλειπὲς καὶ πλημμελὲς τῆς διοργανώσεως τῆς ἐκδρομῆς ἢ τὴν ἔλλειψιν πειθαρχίας. Τὸ ὅ,τι ὅμως ἐγκατελείφθη καὶ ὅταν ἔτι ξένοι καὶ ἀδιάφοροι προσείλκυσαν τὴν προσοχὴν τῆς ὑπευθύνου, τοῦτο εἶναι βεβαιότατον, μέγα δὲ παιδαγωγικὸν λάθος, ὅπερ εὐχόμεθα νὰ εἶνσι ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν μοναδικῶν τῆς θηλείας δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Τὸ περὶ τιμωρίας τῆς κόρης δι' ὀκταημέρου ἀποβολῆς ἀφήνομεν εἰς τὴν κρίσιν τῶν περὶ τὰ παιδαγωγικὰ ἀσχολουμένων. Ἕν μόνον παρατηροῦμεν: ὅτι ὁ αἰὼν μας εἶναι ὁ χρυσοῦς αἰὼν τῶν ἀμελῶν καὶ ὀκνηρῶν. Θέλει μικρὰ κόρη νὰ ἀπαλλαγῇ ἐπὶ ὀκταήμερον τῆς ἐνοχλήσεως τοῦ νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὸ σχολεῖον; Ἀτακτεῖ, ἀναμένουσα τὴν δι' αὐτὴν σωτήριον τῆς ὀκταημέρου ἀποβολῆς τιμωρίαν.

Τὴν κάτωθι πρόσκλησιν λαβοῦσαι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου, τῆς Βιομηχανίας, καὶ τῶν Ἀποικιῶν τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς διεθνοῦς τῶν Παρισίων Ἐκθέσεως, δημοσιεύομεν σήμερον. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τὰ ἐνταῦθα καὶ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος φιλανθρωπικὰ καὶ λοιπὰ τῶν Κυριῶν σωματεῖα, λαμβάνοντα γνῶσιν τῆς διεθνοῦς ἐν Παρισίοις συνόδου τῶν γυναικείων ἔργων καὶ σωματείων θέλουσι φροντίσει ἐγκαίρως νὰ ἀντιπροσωπευθῶσι καὶ καταλλήλως ἐκθέσωσι τὰ κατὰ τὴν πορείαν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν:

ΤΟ ΥΠΟΥΡΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ 1889

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Κυρία!

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις διοργανοῦσα τὴν διεθνῆ σύνοδον τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως τοῦ 1889 ἔγνω νὰ ὁρίσῃ καὶ δώσῃ ἐπίσημον θέσιν εἰς τὰ σωματεῖα καὶ ἔργα τῶν γυναικῶν. Τοῦτο εἶναι πρᾶξις δικαία καὶ ἱκανοποιητική.

Ἀπὸ ἑνὸς ἤδη αἰῶνος χάρις εἰς τὰς φιλελευθέρους ἰδέας καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς φιλανθρωπίας, τὰς ἀποδεκτὰς γενομένας ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐποχῇ ἡ κοινωνικὴ δρᾶσις τῆς γυναικὸς καθωρίσθη καὶ ἐπεξετάθη οὐσιωδῶς.

Διὰ τῆς πρωτοβουλίας της κατέλαβε τὴν πρώτην θέσιν εἰς πᾶν ἔργον φιλάνθρωπον καὶ εὐεργετικόν. Ἐν τῇ διδασκαλίᾳ κατέλαβε θέσιν σπουδαιοτάτην ἴσην σχεδὸν τῷ ἀνδρί. Ἡ εἰς αἴσιον πέρας ἔκβασις τόσων ἐπιχειρήσεων, ἃς αἱ γυναῖκες ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀνέλαβον συμφερόντων προοιωνίζουσι τί δύναταί τις νὰ προσδοκᾷ παρὰ τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος τῶν γυναικῶν.

Καὶ ὅμως κακόβουλοι προκαταλήψεις καὶ ἄδικοι δυσπιστίαι ὑπειοέρπουσιν εἰσέτι ἔντε τῷ κοινωνικῷ ὀργανισμῷ ὡς καὶ ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ.

Ἡ Σύνοδος τοῦ 1889 σκοπεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ γυναῖκες ὑπεβλήθησαν ἤδη εἰς τὴν ἀνάλογον δοκιμασίαν καὶ ὅτι ἔχουσι δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς προστασίας, ἣν ἀπεποιήθησαν αὐταῖς μέχρι σήμερον.

Ἡ νεᾶνις ἐγκαταλείπεται συνεχέστατα κατὰ τὴν παιδικήν της ἡλικίαν ἀπροστάτευτος καὶ ἀνυποστήρικτος. Νυμφευομένη δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει εἰς τὴν συζυγικὴν δυάδα καὶ στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς ἰδίας ἔτι αὐτῆς περιουσίας. Μήτηρ καὶ κηδεὼν ἀνεπαρκῆ ἔχει ἐπιρροὴν ἐν τῇ ἀνατροφῇ καὶ τῇ ἀποκαταστάσει τῶν ἰδίων τέκνων. Τέλος κατέχει τὴν τελευταίαν θέσιν ὡς κληρονόμος τοῦ ἀνδρός. Μεθ' ὅλας τὰς ἀθλιότητας, τὴν κατάπτωσιν καὶ τὰς ἀτυχίας εἰς ἃς ἡ γυνὴ εἶναι ἰδιαίταια ἐκτεθειμένη φαίνεται ὅτε μὲν λησμονηθεῖσα, ὅτε δὲ καταφρονηθεῖσα ὑπὸ τοῦ νομοθέτου, ἀποστερουμένη ἐν ταὐτῷ τῶν δικαιωμάτων της καὶ τῆς κοινωνικῆς προστασίας. Δίκαιον ὅθεν εἶναι ὅπως ἐν τῇ Συνόδῳ ταύτῃ τύχωσι τῆς καταλλήλου θέσεως παρὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ αἱ περὶ μεταρρυθμίσεων εὐχαὶ καὶ αἱ προθέσεις αὐτῶν διὰ τὴν πραγματοποίησιν βελτίονος μέλλοντος. Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου σκοποῦμεν νὰ ἐνεργήσωμεν μετὰ συνέσεως, περισκέψεως καὶ ἀταραξίας. Θὰ ἐμμείνωμεν ἐν τοῖς ὁρίοις τῶν πρακτικῶν καὶ δυνατῶν βελτιώσεων. Καλοῦντες παρ' ἡμῖν τὰς γυναῖκας τῶν ξένων ἐθνῶν, καὶ πιστοποιοῦντες μετὰ θαυμασμοῦ πάν ὅ,τι ἔπραξαν ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος, θέλομεν ἐν τούτοις ἔχει ὑπ' ὄψει τὰς διαφορὰς τοῦ κοινωνικοῦ κύκλου καὶ τῶν χαρακτήρων ἑκάστου ἔθνους. Ἐὰν ἡ Γαλλία ἐπιθυμῇ νὰ ἀντλήσῃ εἰς πᾶσαν πηγὴν καὶ νὰ ἐμπνευσθῇ ἀπὸ πᾶσαν ἑστίαν, θέλει ἐν τούτοις ἀκολουθήσῃ ἐν ταῖς μελέταις καὶ τῇ ἐπιτεύξει τῶν ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων μέθοδον ἁρμόζουσαν εἰς τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς μεγαλοψυχίαν.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὸ φιλειρηνικὸν καὶ φιλάνθρωπον ἡμῶν ἔργον θέλει διέπει πνεῦμα ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας ἰδεῶν. Ὅτι τὸ βῆμά μας εἶναι προσιτὸν τοῖς πᾶσι, ἐξαιρουμένων μόνων τῶν θρησκευτικῶν δογματικῶν ζητημάτων ὡς καὶ τῆς πολεμικῆς πολιτικῆς.

Διακαὴς ἡμῶν πόθος εἶναι νὰ ἀποδώσωμεν δικαιοσύνην εἰς ὅλας τὰς γυναῖκας, εἰς ὅλα τὰ ἔργα των, εἰς ὅλα τὰ σωματεῖά των, οἷος δήποτε κἂν ᾖ ὁ σκοπὸς ὃν ἐπιδιώκουσι ἢ τὸ θρησκευμα, εἰς ὃ ἀνήκουσι. Ἀρκεῖ νὰ ἐμπνέωνται ὑπὸ πνεύματος δικαιοσύνης καὶ ἀδελφότητος, νὰ ἐργάζωνται διὰ τὸ καλόν, ἀποδεικνύουσαι ἐκ τούτου ὅτι ἀναγκαῖος ὅρος πάσης ἀληθοῦς προόδου εἶναι ἡ λήθη τῶν ἀτόμων. ἐν τῇ ἀφοσιώσει τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος.

Ὁ ὑπουργὸς ΤΙΡΑΡ

Τῇ κ. Καλλιροῇ Παρρὲν

Διευθυντρίᾳ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν»

Εἰς Ἀθήνας

Ο ΡΟΣΣΗΣ

Ὅταν λέγῃ τις Ρόσσης ἐννοεῖ ἀπόλαυσιν καλλιτεχνικὴν τοιαύτην, οἵαν οὐδέποτε εἶχεν ὀνειρευθῆ τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινόν. Ὡς προεγράφομεν ὁ Ρόσσης εἶναι ἐκ τῶν προνομιούχων ὑπάρξεων κόσμου ἰδεώδους. Ὅ,τι καὶ ἂν λεχθῇ περὶ αὐτοῦ εἶναι κατώτερον τῆς πραγματικότητος. Εἶναι ἀληθὴς καλλιτέχνης, καὶ ὡς τοιοῦτος λατρεύει τὴν Ἑλλάδα τὴν κατ' ἐξοχὴν ἑστίαν τῆς καλλιτελνίας. Ὁ λόγος του ἐν Παρνασσῷ ἦν συνεχὴς ἐκδήλωσις τοῦ θαυμασμοῦ του πρὸς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας ποιητάς, οὓς λατρεύει, καίτοι τὸ κυρίως θέμα του ἀπέβλεπεν εἰς ἀνάπτυξιν τῶν ἔργων τοῦ Σαίξπηρ.

Ὁ Σύλλογος «Παρνασσὸς» ὑπεδέχθη τὸν ἔξοχον ἄνδρα μετὰ τῆς προσηκούσης ἐπισημότητος. Ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Κ. Ξένος προσεφώνησεν αὐτὸν καὶ ὁ κ. Α. Φραβασίλης ἀπήγειλεν ἰταλιστὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀγορεύσεως τοῦ Ρόσση ὡραῖον ποιημάτιον, εἰς τιμὴν αὐτοῦ ποιηθέν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἀποχαιρετισμὸς τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας.—Χθὲς ἡ Βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα ἐδέξατο τὰς ἀποχαιρετηρίους ἐπισκέψεις τῶν δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων τῆς ἡμετέρας πόλεως. Αἱ ἐπισκέπτριαι προσῆλθον ἐν πλήρει συγκινήσει οὐχὶ μὲ τὸ σύνηθες τῆς ἐθιμοταξίας ἔνδυμα, ἀλλὰ μὲ φορέματα κοντὰ καὶ πίλους κλειστούς. Ἡ ἡγεμονόπαις Ἀλεξάνδρα καὶ μέλλουσα μεγάλη δούκισσα τῆς Ρωσσίας διετέλει ἐν ἀφάτῳ συγκινήσει καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν τῆς ὑποδοχῆς διάστημα.

Ὡς ὁριστικὴ ἡμέρα τῆς διὰ τοὺς γάμους ἀναχωρήσεως τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας θεωρεῖται τὸ προσεχὲς Σάββατον. Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια θέλει διέλθει διὰ Βερολίνου, ἵνα ἡ βασίλισσά μας γνωρίσῃ διὰ πρώτην φορὰν τὴν μελόνυμφον τοῦ υἱοῦ της πριγκήπισσαν Σοφίαν. Ὡς ἡμέρα δὲ τῶν γάμων τῆς προσφιλοῦς ἑλληνίδος πριγκηπίσσης μετὰ τοῦ Μεγάλου δουκὸς Παύλου ὡρίσθη ἡ 4 Ἰουνίου. Τὸ νυμφικὸν ἔνδυμα τῆς Ἀλεξάνδρας κατασκευάζεται εἰς τὸ μεγαλήτερον τῶν εὐρωπαϊκῶν συρμῶν ἐρυοστάσιον, ἐκ λευκοῦ πολυτίμου ὑφάσματος, πεποικιλμένου δι' ἀδαμάντων καὶ μαργαριτῶν. Προσενεχθήσεται δὲ τῇ ὑψηλῇ νύμφῃ κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν γάμων της ὑπὸ τοῦ μνηστῆρος αὐτῆς.

Πολλοὶ καὶ πλούσιοι ἀδάμαντες προσηνέχθησαν τῇ πριγκηπίσσῃ Ἀλεξάνδρᾳ μέχρι σήμερον ὑπὸ τοῦ Μεγάλου δουκὸς Παύλου, ἀλλὰ μυθικοῦ πλούτου τοιοῦτοι οἱ ὑπὸ τῆς ἀποθανούσης αὐτοκρατείρας τῆς Ρωσσίας κληροδοτηθέντες τῷ ὑστεροτάκῳ υἱῷ αὐτῆς Μεγάλῳ Δουκὶ Παύλῳ θέλουσι προσενεχθῆ πρὸς τὴν ὡραίαν μνηστήν του κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν εὐτυχῶν γάμων της. Ἅπαντας τοὺς ἀδάμαντας τούτους, ὑποχρεοῦται νὰ φέρῃ κατὰ Ρωσσικὸν ἔθιμον ἡ μεγάλη Δούκισσα τὴν ἡμέραν τῶν γαμων της

Σχολὴ πολιτικὴ ἐν Δανίᾳ. Ἐν Κοπεγχάγῃ ἱδρύθη σχολὴ γυναικῶν πολιτικὴ καὶ κοινωνιστική. Σύλλογος δὲ τῶν Δανίδων γυναικῶν συνέταξεν ἀναφοραν, φέρουσαν 44,000 γυναικείας ὑπογραφάς. Αὕτη ἐνεχειρίσθη ὑπὸ πρεσβείας γυναικῶν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀντίγραφον δ' αὐτῆς πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Βιγσδάγ.

Διὰ τῆς ἀναφορᾶς των ταύτης αἱ Δανίδες ἀπαιτοῦσι νὰ χορηγηθῇ αὐταῖς δικαίωμα ψήφου. Ἐκ τῶν ὑπογραφασῶν γυναικῶν 30,000 εἶναι ἔγγαμοι καὶ 14,000 ἄγαμοι.

Αἱ γυναῖκες ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Σουηδίας. Ἕνδεκα γυναῖκες φοιτῶσιν ἤδη τακτικῶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς πόλεως τῆς Σουηδίας Λούνδ.

Πῶς θεραπεύονται οἱ μέθυσοι ἐν Σουηδίᾳ. Ἐν τοῖς βορείοις κλίμασι γίνεται μεγάλη χρῆσις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ὡς ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος αὐτόσε ψύχους. Δυστυχῶς ἡ χρῆσις αὕτη καθιστᾷ τοὺς ἄνδρας τῶν ἐργατικῶν ἰδίᾳ τάξεων μεθύσους Οἱ μέθυσοι τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως καὶ δι' εἰδικῆς ποινῆς, ἥτις ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ θεραπεύῃ πάραυτα αὐτοὺς ἐκ τοῦ φοβεροῦ πάθους των. Μόλις ὁ μέθυσος εἰσχθῇ εἰς τὴν φυλακὴν διατάσσεται ἡ διατροφὴ αὐτοῦ ἐξ οἴνου καὶ ἄρτου. Τὸν ἄρτον τρώγει μουσκευθέντα ἐπὶ δύο ὥρας ἐντὸς τοῦ οἴνου. Οὔτω ἀπαιτεῖ ὁ νόμος. Τὴν πρώτην καὶ δευτέραν ἡμέραν ὁ φυλακισμένος δέχεται μετ' εὐχαριστήσεως τὴν τροφὴν ταύτην Μετέπειτα ὅμως ἀηδιάζει τόσον, ὥστε ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν προτιμᾷ νὰ μένῃ ἐπὶ ἡμέρας νύστης ἢ νὰ προσλάβῃ τὸν ἐντὸς τοῦ οἴνου μουσκευθέντα ἄρτον, ὃν κυριολεκτικῶς ἀποτροπιάζεται. Πολλοὶ προσβάλλονται ὑπὸ ἀκατασχέτου ναυτιάσεως. Μετὰ ὀλιγοήμερον τοιαύτην δίαιταν ἐξέρχονται ἐντελῶς θεραπευμένοι τοῦ πάθους των τούτου.

Πιθανότητες γάμου. Φιλόσοφός τις Ἄγγλος ἐδημοσίευσε κατ' αὐτὰς παράδοξον στατιστικήν. Ὑπελόγισε τὰς πιθανότητας γάμου, ἃς ἔχει ἡ νεᾶνις ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἡλικίαν της. Ἀπὸ 15—20 ἐτῶν νυμφεύονται 14 ἐπὶ τοῖς 100. Ἀπὸ 20—25 νυμφεύονται 42 ἐπὶ ταῖς 100 Ἀπὸ 25—30 νυμφεύονται 18 ἐπὶ ταῖς 100. Ἀπὸ 30—35 νυμφεύονται 15 ἐπὶ ταῖς 100. Ἀπὸ 35—40 νυμφεύονται 4 ἐπὶ ταῖς 100. Ἀπὸ 40—45 νυμφεύονται 21)2 ἐπὶ ταῖς 100. Ἀπὸ 45—50 νυμφεύονται 3)0 ἐπὶ ταῖς 100 καὶ ἀπὸ 50—55 1)4 ἐπὶ ταῖς ἑκατόν. Μόνον λοιπὸν κατὰ τὸ πεντηκοστὸν ἕκτον ἔτος ἡ γυνὴ χάνει πᾶσαν ἐλπίδα ἀποκαταστάσεως.

Γυνὴ ἰατρὸς φρενοκομείου. Ἡ μλιζ Ἀλίκη Βενὲτ διωρίσθη οἰκότροφος ἰατρὸς τοῦ μεγίστου φρενοκομείου τοῦ κόσμου ἐν Μαριστῷ τῆς Πανσυλβανίας.

Τὸ παράσημον τῆς Περικνημίδος. Ἡ Βασίλισσα Βικτωρία πληροφορηθεῖσα ὅτι ἡ ἀντιβασίλισσα τῆς Ἱσπανίας προτίθετο νὰ ἀπονείμῃ αὐτῇ τὸ παράσημον τοῦ Χρυσοῦ Ἀστέρος ἀπεφάσισε νὰ τῇ ἀνταπονείμῃ τὸ παράσημον τῆς Περικνημίδος. Δυστυχῶς ἠναγκάσθη νὰ ἀλλάξῃ γνώμην, διότι τὸ ὑπουργεῖον παρετήρησεν αὐτῇ ὅτι οὐδέποτε τὸ παράσημον τοῦτο ἀπενεμήθη πρὸς γυναῖκα.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Χαϊδεμένη. Ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ εἰς τὸν φιλογικὸν κόσμον κ. Ἀνδρέου Νικολάρα ἐξεδόθη ὡραιότατον καὶ ἀνθηρότατον εἰδύλλιον ἀποπνέον ὅλην τὴν ποιητικὴν τῆς ἀνοίξεως δρόσον. Τὸ εἰδύλλιον τοῦ κ. Νικολάρα περιέχει πιστοτάτην εἰκόνα τοῦ κοινωνικοῦ βίου ἔμμετρον εἰς δημώδη γλῶσσαν φυσικῶς καὶ ὁμαλῶς ρέουσαν καὶ ἐμποιοῦσαν τὴν ἡδονήν, ἣν αἰσθάνεται ὁ ἐν ὡραίᾳ νυκτερινῇ νυκτὶ ἀκροώμενος τοῦ φλοίσβου ἠρέμα κελαρύζοντος ρύακος. Τῆς Χαϊδεμένης προτάσσεται ἐν εἴδει ἀναλυτικοῦ ἢ κριτικοῦ ποιητικοῦ προλόγου ἐμβριθὴς καὶ καλλιεπεστάτη μελέτη τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως καὶ ποιητοῦ κ. Κ. Φ. Σκόκου. Τιμὴ τῆς Χαϊδεμένης ἐπὶ ὡραίου χάρτου καὶ καλλιτεχνικῶς ἐκτετυπωμένης δρ. μία.

Κλειώ. Ἐξεδόθη ὁ 7ος ἀρ. θ. τοῦ ἐν Λειψίᾳ ἐκδιδομένου εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ τούτου. Περιεχόμενα: Σπυρίδων Μαυρογένης Πασᾶς. — Ὁ θάνατος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. — Πάσχα.— Ἀνεξήγητα φαινόμενα. — Ὁ ἄπιστος Θωμᾶς. — Ὁ Δαίμων. — Ποικίλα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Τ. Κ. Μεσολόγγιον. Ἐπιστολὴ καὶ μελέτη ἐλήφθη. Ἐπίσης δρ. 5. Ἂς μοιρασθῶμεν τὴν ζημίαν. Ἐξακολουθοῦμεν ἀποστολὴν φύλλου τῇ κ. Μ. ἄνευ ἀπαιτήσεως. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. Εἰκόνες ἀποστελλονται ἀφεύκτως προσεχῆ ἑβδο-

---

ΕΝΕΔΡΑ

Ὁ Μονμάγερ προχωρεῖ πρὸς αὐτὸν τείνων τὴν χεῖρα πρὸς χαιρετισμόν. Σᾶς ἐνόμιζον ἀπόντα, εἶπε, καὶ ἀληθῶς προὐτιθέμην νὰ ἀναχωρήσω.

Ὁ μανιακὸς ἀτενίζει αὐτὸν μὲ βλέμμα δύσπιστον. Ἡ ἀπάθεια ἐν τούτοις τοῦ χημικοῦ τὸν καθησυχάζει.

Οὗτος οἰκτείρων τὸν ἄθλιον ἐκεῖνον καὶ ἑτοιμοθάνατον γέροντα διανοεῖται: Καὶ ἐν τούτοις καταδεδικασμένος νὰ ταπεινωθῶ, νὰ ἐξευτελισθῶ ἀπέναντι τοῦ ἀθλίου τούτου. Ὁπλίζεται ἐν τούτοις μὲ τὴν ἀνάλογον ὑπομονὴν καὶ ἐκθέτει πρὸς τὸν γέροντα τὸ αἴτιον τῆς ἐπισκέψεώς του. Μετ' ὀλίγα ἔτη δύναταί τις νὰ ἀποκτήσῃ ἑκατομμύρια, λέγει περαίνων.

Καὶ ἀφοῦ κατέχετε τὸν τρόπον τοῦ πλουτίζειν, διατί μένετε πτωχὸς ὡς ὁ Ἰώβ, παρατηρεῖ ὁ γέρων!

Διότι οὐδὲν δύναταί τις νὰ πράξῃ ἄνευ χρημάτων.

Καὶ μήπως νομίζετε ὅτι θὰ σᾶς δώσω ἐγώ! Καὶ ἐν ὀλίγαις λέξεσιν ὁ Μονμάγερ κατανοεῖ ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ μανιακοῦ. Ἀπειλητικὸς καὶ ἄγριος ἀποσύρεται.

Ἐπιστρέφει μανιώδης. Ὁ πτωχὸς ἀδελφός του προσπαθεῖ νὰ ἀναγνώσῃ ἐπὶ τοῦ κατώχρου μετώπου του τὴν ἔκβασιν τῆς πρωϊνῆς ἐκείνης ἐπισκέψεως. Καὶ νὰ συλλογίζωμαι, εἶπεν αἴφνης ὁ Ἰωάννης, ὅτι ὁ ἄθλιος ἐκεῖνος ἔχει ἀληθῆ θησαυρόν! Ἔχει τόσον χρυσόν, καὶ εἶναι ἀδύνατος καὶ μαραμένος ὡς νεκρὸν φύλλον. Τέλος, εἶπεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἀδελφόν του. Εἰξεύρεις ὅτι ὁ ἄθλιος ἐκεῖνος ἀπεποιήθη νὰ μοὶ δώσῃ τὰς 50,000 φρ. ὧν εἶχον τόσην ἀνάγκην! Καὶ ὅμως ἡ περιουσία ἐκείνη τὸν σκοτώνει τὸν ἄθλιον αὐτόν, ἐνῷ δι' ἐμὲ τὸ δέκατον αὐτῆς θὰ ἦτο ἡ εὐτυχία, ἡ ζωή. Θὰ τοῦ πάρω λοιπὸν διὰ τῆς βίας, ὅ,τι δὲν ἠθέλησε νὰ μοὶ δώσῃ...

Πῶς! θὰ γείνῃς κακοῦργος!! εἶπεν ὁ ἀδελφός του ἀνεγειρόμενος.

Κακοῦργος!! ὄχι! καίτοι εὐκόλως ἠδυνάμην νὰ πνίξω τὸν ἄθλιον ἐκεῖνον τρελλόν. Θὰ ἀφαιρέσω τὰς 50,000 φρ. καὶ ὅταν κερδίσω χρήματα, θὰ τὰς ἐπιστρέψω πάλιν πρὸς τὸν Βουρέῦ.

Καὶ ἐὰν φωραθῇς, ὑπεξαιρῶν τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἐὰν συλληφθῇς, δικασθῇς καὶ καταδικασθῇς;

Ὤ!! θὰ λάβω τὰ μέτρα μου, εἶπεν ἐκεῖνος!

Ἀλλ' ἐὰν σὲ ἴδῃ ἐκεῖνος, ἐὰν σὲ ἀναγνωρίσῃ, τότε θὰ ἀναγκασθῇς βεβαίως νὰ τὸν....

Ἄφες με, Γεώργιε, μὴ μεγαλοποιῆς τὰ πράγματα.

Ἀλλ' ὁ ἀσθενὴς κατανοῶν ὅτι ὁ ἀδελφός του ἦν ἀποφασισμένος τὰ πάντα πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ σκοποῦ του νὰ διαπράξῃ ἤρξατο κλαίων καὶ ὀλοφυρόμενος ὡς μικρὸν παιδίον.

Τὴν νύκτα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Ἰωάννης Μονμάγερ ἀφῆκε τὸ ἐργοστάσιόν του καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸν ἐξοχικὸν τοῦ Βου-

μάδα. Καν Ε. Μ. Σύρον. Τὰ φουλάρια πλύνονται μὲ σάπωνα Sericusa po, ὃν ζητεῖτε εἰς τὰ μυροπωλεῖα.—Κον Δ. Κ. Σύρον Περίεργον! ἀντὶ νὰ γράψητε πρὸς ἡμᾶς, νὰ γράψωμεν πρὸς τὸν ἀνταποκριτήν σας, διατί δὲν γράφετε κατ' εὐθεῖαν; Ἢ νομίζετε ὅτι ὀφείλομεν νὰ γραφωμεν καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν συνδρομητῶν μας; —Καν Δ. Δ Δάρνακα. Μόνον ἐκ τῆς ἐπιφυλλίδος ἐννοήσατε ὅτι σᾶς καθυστέρησαν φύλλα!!!—Καν Δ. Ν. Δ. Δεμησσόν. Ἐλήφθησαν. Μυρίας εὐχαριστίας· συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Καν Ε.Θ. Κ. Ἀθήνας. Εἶναι εἶδος τρέλλας φοβερὰ διαδεδομένης εἰς τὸν τόπον μας. Νὰ θέλουν ἀ ἔχουν, χωρὶς νὰ κοπιάσουν νὰ ἀποκτήσουν. Νὰ διασκεδάζουν χωρὶς εἰς οὐδεμίαν νὰ ὑποβάλλωνται στέρησιν. Νὰ γελωτοποιοῦν, ἐξευτελίζουν, ἀποστρέφωνται τὴν ἐργασίαν, εἶναι ἡ ἐπικίνδυνος τοῦ συρμοῦ τρέλλα. Ἀντίδοτον: Ἐργασία, διαρκὴς προσπάθεια πρὸς βελτίωσιν καὶ τελειοποίησιν αὐτῆς καὶ πεποίθησις ὅτι οὐδὲν ἐπαισχυντότερον, γελοιωδέστερον καὶ ἐπιβλαβέστερον, ὅσον αἱ ἀνωφελεῖς καὶ ἄχρηστοι ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρξεις — Καν. Ε. Π. Μασσαλίαν. Εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας. Δὲν εἴπομεν ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν, ἀλλ' ὅτι ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν.—Ἀνωνύμῳ. Πειραιᾶ. Νομίζομεν ὅτι εἶσθε ὑπερβολική. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἀνθρώπους νέους νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοκτονίας. Τοῦτο εἶναι σημεῖον ἀνανδρίας ψυχῆς καὶ παντελοῦς ἐλλείψεως πίστεως πρὸς τὸν τὰ πάντα δυνάμενον Θεόν.—Κον Ν. Γ. Χ. Σμύρνην. Θὰ ἐνεργήσωμεν τὰ εἰκότα. — Καν Μ. Ψ. Πάτρας Ἐλήφθη· ἐνεγράφητε.—Κον Ι. Κ. Ἰθάκην Ἐλήφθησαν· 4 συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Μυριάκις εὐγνωμονοῦμεν δι' ἐνθαρρυντικωτάτην καὶ εὐγενεστάτην ἐπιστολήν. Γράφομεν. — Καν Σ. Κ Καβάλλαν. Φορτωτικὴ ἐλήφθη. Εὐγνωμονοῦμεν· γράφομεν. — Κον Γ. Τσ Πάτρας. Οὐδέποτε ἐλάβομεν ἐπιστολὴν διὰ τὸν κ. Α. Ἐλάβομεν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀπευθυνομένην καὶ διετάξαμεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.—Καν Γ. Λ. Νέαν Μιζέλαν. Πρὸς τὰς ἀνανεούσας αὐτήν, μάλιστα.— Καν Μ. Ι. Ἐλήφθη. Ἀλλ' ἀγνοοῦμεν τὸν τόπον τῆς διαμονῆς σας, ὃν δὲν εὐηρεστήθητε νὰ σημειώσητε ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας.—Κον Λ. Ε. Φιλιππούπολιν. Χαίρομεν διότι πᾶσα παρενόησις ἐξέλειπεν. Γράφομεν. Συναλλαγματικὴ ἐλήφθη.—Καν Ε. Στ.Τρίπολιν. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη· μυρίας εὐχαριστίας· γράφομεν.—Καν Α.Θ. Π.Ἴσθμια. Ἀποστέλλεται. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεῖς διαθέσεις.—Καν Ε. Ν. Διβόρνον. Τὸ πολὺ βλάπτει πάντοτε. Πᾶν μέτρον ἄριστον. — Καν. Α. Ζ. Κάϊρον. Ὅσα ἐκ τῶν ζητουμένων ὑπάρχουν ἀποστέλλονται.—Κον Δ. Μ. Ἀσιούτ. Δυστυχῶς ἀριθμοὶ τοῦ 1ου ἔτους δὲν ὑπάρχουσι. Τοῦ 2ου ἀποστέλλομεν. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Ν. Κ. Γ. Κ)πολιν. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. — Κον Α. Μ. Ὀδησσόν. Συναλλαγματικὴ ἐλήφθη. Μυρίας εὐχαριστίας. Γράφομεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Λοῦστρο διὰ τὰ ὑποκάμισα. Λευκὸν φαλαίνης (blac dne baleine) 16 δρ. κόμμι ἀραβικὸν 16 δρ. Γλυκερίνη 41 δρ. Ὕδωρ ἀπεσταλλαγμένον 245 δρ. Βράζουσι πάντα ταῦτα μέχρις ἐντελοῦς ρευστοποιήσεως. Μετὰ ταῦτα ἀποσύρουσι τῆς πυρᾶς, ἀφίνουσι νὰ ψυχρανθῇ καὶ κενόνουσιν ἐντὸς δοχείων, ἄτινα κλείουσιν ἐπιμελῶς. Ὁσάκις κατασκευάζετε κόλαν δι' ὑποκάμισα, προσθέτετε εἰς διάλυσιν μισῆς λίτρας ὕδατος, τέσσαρα κυγλιάρια σούπας ἐκ τοῦ μίγματος τούτου.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Καρυδάκια φρέσκα γλυκό. Κόπτετε φρέσκα μικρὰ κάρυα, ὄχι μικρότερα ἑνὸς μεγάλου ἀμυγδάλου. Καθαρίζετε ἐλαφρῶς ἀπὸ τοῦ λεπτοῦ ἐξωτερικοῦ πρασίνου φλοιοῦ. Ρίπτετε ἐντὸς μεγάλου δοχείου ψυχροῦ ὕδατος καὶ λευκαίνετε ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, ἀλλάσσουσα τὸ ὕδωρ καθ' ἑκάστην. Μετὰ ταῦτα βράζετε τὰ κάρυα καλῶς ἐντὸς καθαροῦ ὕδατος ἕως ὅτου ἐψηθῶσι. Δι' ἑκατὸν πενῆντα δρ. κάρυα, βράζετε ἰδιαιτέρως μίαν ὀκὰν ζάχαριν. Ὅταν πλησιάζῃ νὰ δέσῃ ρίπτετε τὰ βρασμένα καὶ στεγνομένα κάρυά σας, ἀρωματίζετε μὲ ὀλίγην βανίλιαν, ἀφήνετε νὰ δέσῃ καὶ σερβίρετε.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἡμερησίων φύλλων ἱδρύθη τὸ 1875 καὶ ἐκδίδεται εἰς μέγα σχῆμα

Διευθυντής: ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΡΟΥΚΗΣ

Γραφεῖα ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 1

Τιμὴ συνδρομῆς προπληρωτέα. — Ἀθηνῶν δι' ἓν ἔτος δρ. 30.

Ἐπαρχιῶν δι' ἓν ἔτος δρ. 35. Ἐξωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος φρ. χρ. 45

Τῇ προσθήκῃ δρ. 5 διὰ τὰς Ἐπαρχίας καὶ φρ. χρ. 5 διὰ τὸ ἐξωτερικὸν συναποστέλλεται ὁ «Ρωμηὸς» τοῦ Σουρῆ.

Ἡ Ἐφημερὶς περιέχει: ἰδιαιτέρας τηλεγραφικὰς καὶ ταχυδρομικὰς ἀνταποκρίσεις ἐξ Εὐρώπης καὶ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν. — Ἄσθρα ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας — Εἰδήσεις ἀσφαλεστάτας. — Ἐπιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικά. — Βιβλιογραφίας. — Χρηματιστικά. Παντοειδεῖς πληροφορίας. Καὶ ὡς ἐπιφυλλίδας δύο ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα.

Ἀντὶ μιᾶς καὶ μόνης δραχμῆς προμηθεύεσθε ἐν τῷ καταστήματι τῶν κ. κ. Μαγκιώρου καὶ Θεοδωρακάκη κομψότατον καὶ τελειότατον μηχάνημα διὰ τὴν βοστρύχωσιν τῆς κόμης.

ρεῦ οἶκον, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ διέλθῃ διὰ τῆς κατ' εὐθεῖαν ἀγούσης ὁδοῦ. Χωρὶς νὰ ἐμφανισθῇ ποσῶς πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἀγροτικῷ τοῦ Βουρεῦ οἴκῳ ἐργάτας καὶ θεράποντας κατεσκόπευσεν ἔξωθεν λεπτομερῶς πᾶσαν τοῦ οἴκου γωνίαν, ὁπόθεν καὶ ἐπείσθη ὅτι οἱ ἐργάται ἐκοιμῶντο εἰς διαμέρισμα ἀπομεμακρυσμένον τοῦ κυρίως οἴκου, εἰς τὸ κάτω πάτωμα τοῦ ὁποίου ἐκοιμᾶτο μόνη ἡ Κλαυδίνη. Κλίμαξ κινητὴ ἀφεθεῖσα πρὸ τῆς αὐλῆς ἐβοήθησε μεγάλως τὸ ἔργον τοῦ Μονμάγερ. Ἀνέμεινε μέχρις οὗ πάντες ἀπεκοιμήθησαν. Τότε ἔλαβε τὴν κλίμακα, ἐπροχώρησεν ἀκριβῶς μέχρι κάτωθεν τῶν παραθύρων τοῦ γέροντος Βουρεῦ, ἐστήριξεν αὐτὴν μετὰ πολλῶν προφυλάξεων ἐπὶ τοῦ τοίχου καὶ ἤρχισε νὰ ἀνέρχηται.

Ἀλλ' ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἀπελπισία του, ὅτε εἶδεν ὅτι τὰ μέχρι τῆς χθὲς χαίνοντα ἐκεῖ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὅλου τοῦ κόσμου παράθυρα ἦσαν ἤδη ἐκτισμένα, εἰς τρόπον ὥστε ἡ πρόσοψις τοῦ οἴκου ἀπετέλει ἕνα ὑψηλὸν τοῖχον ἄνευ τῆς ἐλαχίστης θυρίδος.

Τότε κατῆλθεν ὠργισμένος, μετέφερε τὴν κλίμακα παρὰ τὸν σιτοβολῶνα, ἀπεμακρύνθη ἀπαρατήρητος διὰ μέσου τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπανῆλθεν εἰς ἀρκετὰ προκεχωρημένην ὥραν εἰς τὴν ἔπαυλιν. Κατεκλίθη, ἀλλ' ὁ ὕπνος ἔφευγε τὰ βλέφαρά του. Τὴν ἐπαύριον ἀφιέρωσεν ἀποκλειστικῶς εἰς σχέδια περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐπιτυχίας τοῦ μελετωμένου κακουργήματος. Ἵνα προχωρήσω, ἐσκέπτετο, μέχρι τοῦ δωματίου, ἔνθα ὁ Βουρεῦ ἔχει φυλάξει τὸν θησαυρόν του, ἀνάγκη νὰ βιάσω τὴν θύραν τοῦ μαγειρείου, νὰ διέλθω διὰ τοῦ ὑπνοδωματίου τοῦ γέροντος εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον νὰ διαρρήξω τὸ ἑρμάριον καὶ νὰ ὑπεξαιρέσω τὸ περιεχόμενον. Ταῦτα πάντα θὰ προξενήσωσι βεβαίως θόρυβον, ὁ γέρων θὰ ἀφυπνισθῇ καὶ τότε. . . . ἢ ἐκεῖνος ἢ ἐγώ. . . . .

Ἀλλὰ διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον πρέπει νὰ ἀπομακρύνω ἀπ' ἐμοῦ οἵαν δήποτε ὑπόνοιαν. Ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἐνίοτε τόσον πονηρά!... Ἔγραψε πάρουτα ἐπιστολὰς πρός τινας ἐν Παρισίοις φίλους του, οὓς προσεκάλεσε νὰ ἔλθωσι νὰ γευματίσωσι μετ' αὐτοῦ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην. Ἐν ταῖς πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολαῖς του ἐποιεῖτο λόγον περὶ τῆς ἀνακαλύψεώς του.

Περὶ τὴν ἑβδόμην ἑσπερινὴν ὥραν οἱ κεκλημένοι ἦσαν εἰς τὸ ἑστιατόριον. Μεταξὺ τῶν πρώτων συγκατελέγετο ὁ κ. Βασελὼ καθηγητὴς καὶ ὁ Βαρόνος δὲ Βλετιὲρ Ἀκαδημαϊκός.

Ὁ Μονμάγερ ἐφαίνετο τόσον εὔθυμος καὶ ἀμέριμνος, ὥστε ὁ πτωχὸς ἀδελφός του, ὅστις τὸν κατέτρωγε διὰ τοῦ βλέμματος ἤρχισε νὰ ἡσυχάζῃ, πεισθεὶς ὅτι ὁ τόσον εὔθυμος ἀδελφός του δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ διαπράξῃ κακούργημα.

Ἦτο ἡ πέμπτη Μαΐου, ἡ ἡμέρα ἀκριβῶς τῆς λήξεως τῆς συναλλαγματικῆς τοῦ πτωχοῦ Δοριάτ. Ὁ καιρὸς πρὸς τὸ ἑσπέρας εἶχε μεταβληθῆ. Πυκνὰ νέφη εἶχον συναθροισθῆ εἰς τὸν ὁρίζοντα καὶ ἡ νὺξ ἦτο μελανὴ καὶ σκοτεινὴ ὡς Ἅδης. Τὸ γεῦμα ὑπῆρξεν εὔθυμον, καὶ ὁ Μονμάγερ ἀνέπτυξε πρὸς τοὺς συνδαιτημόνας τὴν νέαν ἐφεύρεσίν του.

Εἶναι τύχη βεβαία καὶ ἀσφαλής, συνεπέρανε λέγων ὁ Ἀκαδημαϊκός. Λυποῦμαι διότι δὲν εἶμαι πλούσιος, ὅπως σᾶς παραχωρήσω τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια. Ἀληθῶς ἔχετε χρήματα διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν μηχανῶν;

(ἀκολουθεῖ).